

Ghislaine Plag:

‘Ik wil graag iets betekenen’

Elke werkdag is radiomaker en presentator Ghislaine Plag te horen in Spraakmakers. Radio past bij haar. In deze tijd vindt ze haar werk extra bijzonder, maar ook lastig.

TEKST: BRAM DE GRAAF FOTO'S: STIJN GHIJSEN

Nederland ligt onder een witte deken. Vanuit haar woonkamer in Doorn kijkt Ghislaine Plag uit op de sneeuw in haar tuin en het erachter gelegen bos. “Ik word hier zo gelukkig van”, zegt ze met een mok cappuccino in haar hand. “Mijn vriend Sander en ik zijn gek op skiën en ik ervaar het als een groot gemis dat we niet op wintersport kunnen. Toen onze dochter Lisa nog niet was geboren en ik *Netwerk* presenteerde, stapten we geregeld op vrijdagavond na de uitzending in de auto en reden in één ruk door naar een skigebied om het weekend te skiën. En dan zondagmiddag terug om op maandag weer heel gelukkig aan het werk te gaan. Maar dit is een luxeprobleem. We zijn zo bevoorrecht dat we hier mogen wonen en naar buiten kunnen en allebei een vaste baan hebben. Zo veel mensen hebben het zwaar nu, ik merk dat in mijn radioprogramma. Elke dag besef ik: wat hebben wij een mazzel.”

Hoe zie jij jouw rol nu op de radio?

“Ik vind het de laatste tijd best moeilijk om mijn werk goed te doen. Welke toon sla ik aan? Ik wil de zaken niet bagatelliseren, maar ze ook niet groter maken dan ze zijn. In het begin belde ik veel met medici en vroeg: ‘Waar is behoefte aan?’, ‘Wat moet onze tone of voice zijn?’ en ‘Wat is onze rol als journalist?’ Zo probeerde ik een goed beeld te krijgen. We boden toen een soort troost en afleiding. Dankzij het programma ontstonden fantastische initiatieven, waarbij ondernemers elkaar een hart onder de riem staken. Het was fantastisch om iets voor het welzijn van de mensen te betekenen, maar juist de laatste tijd is dat zo moeilijk. Er heerst veel somberheid, frustratie en boosheid. Het gebrek aan uitzicht wordt steeds groter, ik zie mensen ▸

A woman with shoulder-length brown hair is sitting on a dark brown leather sofa. She is wearing a dark blue button-down shirt with a small, light-colored bird pattern, dark blue jeans with rolled-up cuffs, and black high-heeled shoes. She is smiling at the camera. The room has a rustic feel with stone walls and arched windows. In the background, there is a wooden dining table with a vase of flowers and a colorful rug on the floor. A large, semi-transparent circular graphic is on the right side of the image.

‘Radio past veel beter bij me
dan tv. Ik wil niet op de voorgrond,
ik wil een schakel zijn tussen
publiek en gasten’

PASPOORT

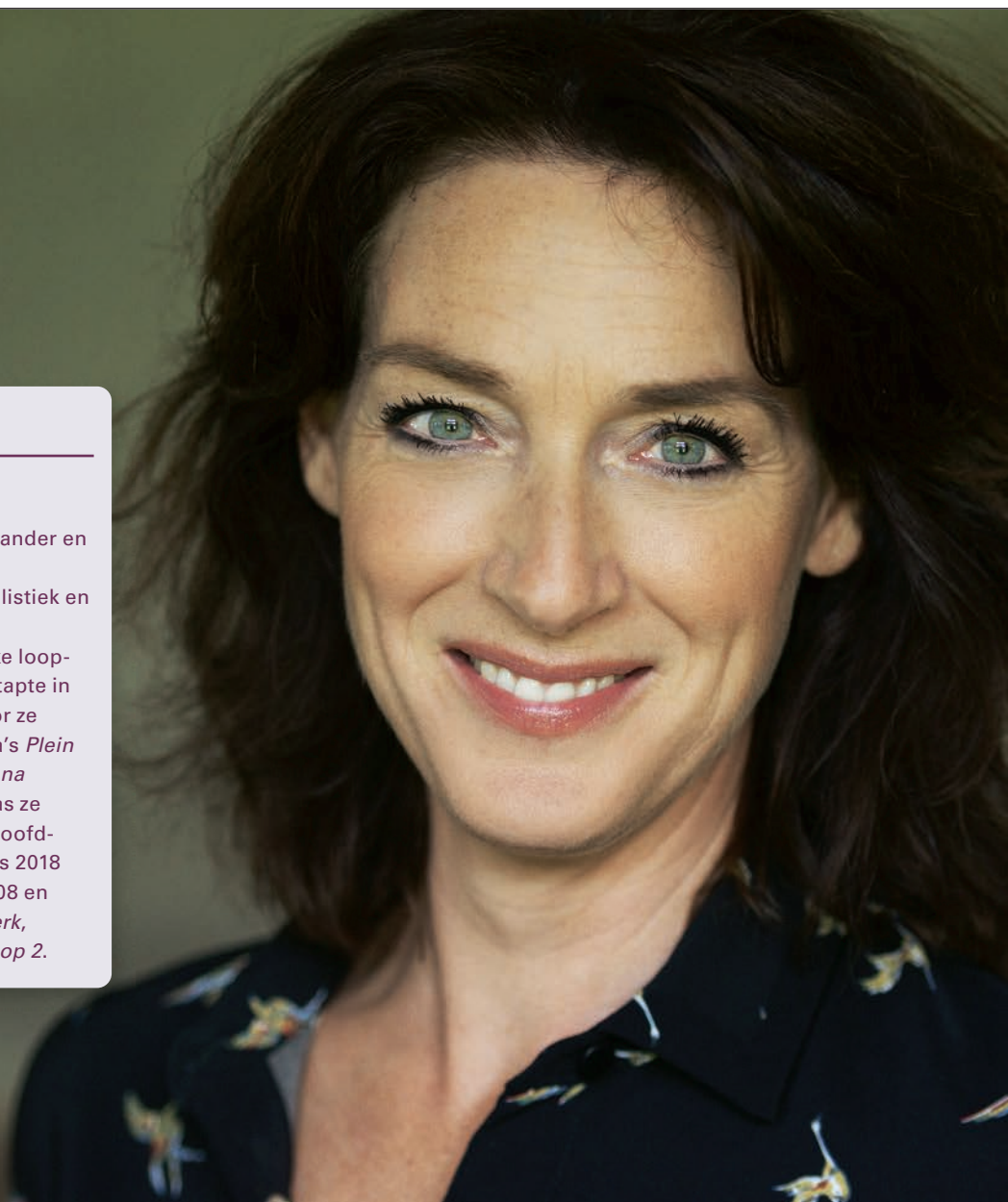
Naam: Ghislaine Plag

Geboren: Dordrecht, 4 juni 1975

Privé: Woont samen met vriend Sander en dochter Lisa (8) in Doorn

Opleiding: Academie voor Journalistiek en Voorlichting in Tilburg

Carrière: Begon haar journalistieke loopbaan in 1998 bij RTV Rijnmond. Stapte in 2006 over naar de NCRV, waarvoor ze onder andere de radioprogramma's *Plein publiek*, *MM-magazine* en *Casa luna* presenteerde. Op NPO Radio 1 was ze medepresentator van *Lunch!* en hoofdpresentator van *De ochtend*. Sinds 2018 doet ze *Spraakmakers*. Tussen 2008 en 2012 was ze op tv te zien in *Netwerk*, *Rondom tien*, *Altijd wat en Debat op 2*.

◀ ongelukkig worden. En ik wil zo graag iets voor hen betekenen, maar wat? Vanmorgen ging het in de uitzending over het geestelijk welzijn van studenten. Dat houdt me erg bezig. Mijn studententijd was zo leuk en intens, zij missen dat nu.”

Wat was zo intens aan jouw studententijd?

“Vanaf mijn achtste had ik maar één droom: het toneel op. Na het gymnasium ging ik naar de Toneel-academie in Maastricht. Ik was pas zeventien

en kwam vanuit een harmonieuze jeugd in een beschermd milieu in een totaal andere wereld terecht. In mijn klas was ik de enige hetero die géén gescheiden ouders had. Sommige klasgenoten hadden zelfs op straat geleefd. We moesten elkaar flink bekritisieren en jezelf op de voorgrond stellen. Ik wist al snel: dit is niet de wereld waarin ik gelukkig word en waarin ik me staande kan houden. Het was emotioneel zwaar en keihard. Telkens was het: ‘Treed meer voor het voetlicht. Wees egoïstischer.’ Maar zo zat ik niet in

elkaar en zo wilde ik niet worden. Na een jaar moest ik weg, daar had ik vrede mee. Het paste gewoon niet bij me. Dat klinkt misschien raar nu ik als presentator soms in de schijnwerpers sta, maar dat was ook nooit mijn ambitie."

Wat was je ambitie dan?

"Ik zit in de journalistiek omdat ik verhalen wil horen en mensen wil ontmoeten. Het gaat niet om mij, maar om de ander. Daarom past radio beter bij me dan tv. Ik wil niet op de voorgrond, ik wil een schakel zijn tussen het publiek en de gasten die ik interview."

Waar komt dat vandaan?

"Ik kom uit een heel sociaal nest en heb het altijd heerlijk gevonden om gesprekken te voeren. Laatst had ik autopech. Eerst met de wegenwacht en daarna met de sleper had ik fantastische conversaties. De sleper had nog nooit van mij gehoord en zei: 'Wat een gekke naam!' Het ging van namen over naar kinderen en de ellende die hij soms in zijn werk zag. Hij bood aan me thuis te brengen, maar ik wilde wandelen. Hij kwam me achterna en zei: 'Dankjewel voor het leuke gesprek!' Dat ik pech had was natuurlijk balen en ik was daardoor laat thuis, maar ik dacht ook: ik heb wel twee heel interessante mannen ontmoet."

Werd er vroeger thuis aan de keukentafel in Hendrik Ido Ambacht ook zo gekletst?

"Ik kreeg op een gegeven moment een spreekverbod, haha. Als mijn oudere zus iets vertelde kreeg ik allerlei associaties en onderbrak ik haar in mijn enthousiasme steeds. Mijn ouders zeiden dan: 'Wachten, jij. En als je er weer tussendoor tettert, kost het je een dubbeltje.' Op school had ik dat helemaal niet. Ik werkte net bij Radio Rijnmond en op een schoolreünie zeiden jongens later: 'Van alle meiden was jij de laatste van wie we hadden verwacht dat die in de publiciteit zou treden.' Het heeft met vertrouwen te maken. In de studio voel ik me beschermd en denk ik nooit: er luisteren driehonderdduizend mensen mee. Dagvoorzitterschappen doe ik bijna nooit, dat vind ik doodeng. Dan ben ik knetterzenuwachtig."

Je staat bekend als een workaholic. Kreeg je dat ook van huis uit mee?

"Mijn ouders zijn echte Rotterdammers: niet lullen maar poetsen. In alle opzichten. Als je iets wilt,

gewoon doen. En als je iets wilt kopen, zelf verdienen. Ik had altijd baantjes, maar we mochten ook onze droom volgen. Iedereen verklaarde me voor gek dat ik met een gymnasiumdiploma naar de Toneel-academie wilde, maar mijn moeder zei: 'Als daar je hart ligt: doen!' Zij moest van haar ouders een secretaresseopleiding doen, terwijl ze het liefst in de zorg had gewerkt. Dat zal hebben meegespeeld."

Je zei: 'De toneelwereld was te hard voor mij', maar de mediawereld kan ook heel hard zijn. Of kun je er door die ervaring beter tegen?

"Ja, die is ook hard. Ik kan er nog steeds slecht tegen als er over me wordt geoordeeld. Ik zit ook bewust niet op Twitter."

'Sander begrijpt waarom ik elke avond nog achter de computer zit, heel fijn'

De NPO vond je eind 2019 niet interessant genoeg als presentatrice voor Op1. Hoe kwam dat binnen?

"Dat raakte me minder, omdat mijn ambitie bij de radio ligt. Fijn was wel dat ik van bevriende collega's reacties kreeg als: 'Onbegrijpelijk, als iemand daarin past...' Als zij hadden gezegd: 'Je bent inderdaad oninteressant', had me dat veel meer gekwetst."

Wonen jullie daarom ook niet in Hilversum?

"Sander, die nu ook bij *Spraakmakers* werkt, en ik hadden dat heel sterk, ja. We willen niet opgezogen worden in 'het Hilversumse'."

Dus jullie zitten 24 uur per dag op elkaars lip?

"Welnee. Hij werkt achter de schermen en vaak op andere tijden. Ik vind het juist fijn dat we hetzelfde vak hebben, want hij begrijpt waarom ik elke avond nog achter mijn computer zit om me voor te bereiden. We hebben zo veel andere gemeenschappelijk interesses: sporten, reizen. Aan de eettafel gaat het over van alles, ook over maatschappelijke dingen. We zijn al ruim twintig jaar samen en hij vindt me gelukkig nog steeds hartstikke interessant, haha."

Spraakmakers | iedere werkdag | 09.30 | KRO-NCRV NPO Radio 1